

מ"ת 58866/05/21 - מדינת ישראל נגד כרם אבו קשק, מחמד אבו חמאד, פארס בדיר, בסאם סרסור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 58866-05-21 מדינת ישראל נ' אבו קשק(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. כרם אבו קשק
2. מחמד אבו חמאד
3. פארס בדיר
4. בסאם סרסור (עציר)

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדם ומייחס להם, בין היתר, שני אירועי גניבת רכב, שהתרחשו ביום 17.5.2021.

רקע, השתלשלות ההליכים ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום

1. אף כי בקשת המעצר משותפת לארבעת המשיבים, הוגשו שני כתבי אישום נפרדים, זהים בעובדותיהם, בהתאמות הנדרשות כמובן, שכן משיבים 1 ו-2 כלולים ברשימת עדי התביעה בכתב האישום שהוגש כנגד שני המשיבים האחרים (בשל תקלה, מופיעים שמותיהם של המשיבים 1-2 גם ברשימת העדים בכתב האישום שהוגש כנגדם הם).

עמוד 1

לשם הנוחות, לצורך החלטתי זו אתייחס לכתבי האישום ככתב אישום אחד, שהוגש במשותף כנגד שני המשיבים.

2. **על-פי עובדות האישום הראשון**, ביום 17.5.2021, סמוך לשעה 10:00, נכנסו משיבים 1-2, תושבי האזור, לישראל, ללא אישור כדן. במועד האמור, סמוך לשוב אלפי מנשה, פגשו במשיבים 3-4, שהיו ברכב מסוג טויוטה (להלן: הרכב; הטויוטה), נהוג על ידי המשיב 4. המשיבים 1 ו-2 שילמו למשיב 4 סכום כסף על מנת שיכניסם לישראל, והתיישבו במושב האחורי.

3. בין 13:00-14:00 הגיעו הארבעה לרחוב רבי עקיבא בהרצליה, במטרה לגנוב קטנועים, כשברשותם כלי פריצה, לרבות לומים, פלגים המשמשים להתנעה ומברגים. בעוד המשיבים 3 ו-4 ממתינים ברכב, המשיבים 1 ו-2 ירדו ממנו, נגשו לקטנוע שחנה במקום, השייך ל-ש.ג, שברו את מנגנון הנעילה, תוך גרימת נזק למערכת החשמל והגיעו אותו. משיב 1 שב לרכב ומשיב 2 רכב על הקטנוע, ונסע בעקבות הרכב, לכיוון כביש 531.

4. סמוך לשעה 15:00 הבחין שוטר ברכב ובקטנוע, וסימן להם לעצור. משיב 2 עצר את הקטנוע וניסה להימלט רגלית מהמקום. שוטר נוסף שהבחין בו כרז לו לעצור, אך המשיב 2 המשיך בניסיון הימלטותו. משיב 4 הגביר את מהירות נסיעתו ברכב ולא שעה לקריאות השוטר. השוטר, באמצעות ניידת משטרתית, ביצע חסימה בכביש, אך המשיב 4 פגע בה, וגרם לניידת נזק.

בגין עובדות אישום זה הואשמו כל המשיבים בעבירות גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק), בצירוף סעיף 29 לחוק, וכן בעבירת החזקת כלי פריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413ז לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק. משיבים 1-2 הואשמו בעבירת כניסה לישראל שלא כדן, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ומשיב 4 הואשם אף בגרימת חבלה במזיד לרכב, עבירה לפי סעיף 413ה לחוק ובנהיגה פוזת ברכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק. משיב 4 הואשם, בנוסף, בעבירת הסעת תושב זר שלא כדן, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

5. **על פי עובדות האישום השני**, ביום 17.5.21, סמוך לשעה 14:20, הגיעו המשיבים ברכב הטויוטה, נהוג על ידי המשיב 4, לרמת השרון. משיבים 1 ו-2 ירדו מהרכב, בעוד המשיבים 3-4 ממתינים בתוכו, נגשו לקטנוע השייך ל-ט.ש, הניעוהו, בדרך שאינה ידועה למאשימה ולאחר מכן, חזר המשיב 1 לרכב, ומשיב 2 עלה על הקטנוע, נסע לחניון סמוך, כשהרכב בעקבותיו. משיב 2 החנה את הקטנוע ושב לרכב.

בגין עובדות אישום זה הואשמו כל המשיבים בעבירת גניבת רכב, בצוותא חדא.

הליכי המעצר

6. כתבי האישום הוגשו ביום 28.5.2021, בד בבד עם **בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים**. מעצרים של כל הארבעה הוארך עד החלטה אחרת, והדין נדחה לשם עיון באי כוחם בחומרי החקירה.

7. בדיון שהתקיים לפני ביום 3.6.2021 טענו הצדדים בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיבים 1 ו-2 הסכימו לכך שטיעוניהם בעניין שאלת עילת המעצר וחלופתו יישמעו לאחר מתן ההחלטה בנוגע לראיות. עוד אעיר, כי לא נעתרתי לבקשת המשיבים 3 ו-4 לבחון חלופת מעצר באולם. חומר החקירה הובא לעיוני בתום הדיון.

דין והכרעה

8. כפי שנקבע: "המבחן המשפטי לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, הוא, כידוע, במענה לשאלה האם בכוחו של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996)). תשתית ראייתית לכאורית יכולה, במקרים המתאימים, להתבסס על ראיות נסיבתיות בלבד ככל שעוצמתן מקימה מסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה ולא קיים להן הסבר הגיוני חלופי שעשוי להתקבל בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 6339/20 **ברזילי נ' מדינת ישראל** (22.10.2020)).

קיומן של ראיות לכאורה

9. עיינתי בחומר החקירה ושקלתי טענות הצדדים. אני סבורה כי עלה בידי המבקשת להציג תשתית ראייתית לכאורית, גם אם בחלקה העיקרי נסיבתית, בנוגע לכל המעורבים, שיש בה על מנת להקים סיכוי סביר להרשעתם בכל העבירות המיוחסות להם.

10. כתב האישום מייחס למשיבים מעורבות בשני אירועי גניבת רכב, ביום מעצרם. לא הייתה מחלוקת של ממש על כך שהקטנועים נלקחו מהמקום בן חנו, ללא אישור, אך כי בנוגע לאישום השני נטען כי העובדות מקימות, לכל היותר, עבירה של שימוש ללא רשות ברכב, להבדיל מגניבתו.

גניבת הקטנוע מושא האישום הראשון

11. על-פי גרסת ש.נ, בעל הקטנוע מושא האישום הראשון, הבחין בו חונה בשעה 13:00, אך כאשר שב למקום שעה לאחר מכן לא היה שם. הקטנוע אותר, כשלצידו קסדה זרוקה, בסמוך למקום בו אותרו המשיבים ונעצרו (מזכר מ/48). לדבריו, נגרם נזק לקטנוע, שערכו כ-17,000 ₪.

12. על פי דוחות הפעולה בתיק, נעצרו המשיבים 1, 3 ו-4, ברכב, בו נהג המשיב 4 ולצידו המשיב 3 (ראו דוח פעולה מסומן מ/3 בו מתאר השוטר יחזקאל יחזקאל גם את הפגיעה בניידת). שעת מעצרם של השלושה הייתה בשעה 15:25.

13. אף כי איש מהצדדים לא טען לעניין זה. מספר רישוי רכב הטויוטה המצוין בכתב האישום (41664902) אינו תואם לדוחות הפעולה של השוטרים, לפיהם מספר הרכב הוא 2280670. בהחלטתי זו אצא מתוך נקודת הנחה כי נפלה טעות בכתב האישום והמספר הנכון הוא 2280670.

14. השוטרים, שקיבלו דיווח על כך שהרכב, המעורב בגניבת קטנועים (בתיק נחקרו חשדות גם לארועי גניבה נוספים), נצפה נכנס להרצליה. השוטר יחזקאל מצוין כי הבחין בקטנוע לבן נוסע בצד הטויוטה.

15. על פי הנטען, משיב 2, שנהג בקטנוע הגנוב - ברח. מדוחות הפעולה בתיק ניתן ללמוד כי אדם שלבד חולצה לבנה, מכנסי ג'ינס ושערו שחור וארוך, נראה בורח מהמקום. תיאור זה, כללי אמנם, הולם את המשיב 2.

16. השוטר יחזקאל מסר, בקשר המשטרתי, על בריחת נהג הקטנוע. השוטר דוד אלמשעלי ציין כי זיהה את החשוד "שפרק" מהקטנוע (ואף ציין כי הבחין בכיתוב זהוב על חולצתו, שאכן נראה על חולצת המשיב 2 לאחר שנעצר) ושמר עימו על קשר עין עד שנכנס לשכונת שביב בהרצליה. השוטר אנטולי פנחסוב (ככל הנראה מדובר בשוטר "נתן" שביצע את המעצר על פי השוטר אלמשעלי) הבחין באדם בעל תיאור דומה הולך הליכה מהירה בשכונת שביב, וכשכרז לו - ניסה לברוח, נעצר וזוהה כמשיב 2. להשלמת התמונה, השוטר אלמשעלי ציין כי זיהה את המשיב 2 כאדם שברח קודם

לכן לשכונת שביב.

17. אכן, כי לא מצאתי בתיק החקירה כי יחזקאל או שוטר אחר, שראו את רגע הבריחה עצמו, זיהו את המשיב 2, אך נוכח מכלול הראיות הקיימות לא מצאתי קושי בקביעה לכאורית כי המשיב 2 הוא שנהג בקטנוע וברח.

18. ראשית, וכאמור לעיל, מדובר בתיאור ההולם את חזותו של המשיב 2 ולבושו בעת האירוע, גם אם מדובר בתיאור שאינו בעל סימנים יחודיים. לכך יש להוסיף את התנהלותו של המשיב 2 בעת שנעצר, הליכה מהירה ונסיון לברוח (ולכך משקל ראיתי גם אם מדובר בתושב האזור, ללא אישור כדן, שמטבע הדברים אינו מעוניין להיעצר). שנית, המשיב 4, בהודעתו מיום 18.5.2021 זיהה את המשיב 2 כמי שנהג על האופנוע הלבן "זרק אותו וברח פתאום. תפסו אותו" (שם, ש' 69-70, 127-128). ועוד: משיב 2, אף כי מסר גרסה ראשונה בנוגע למעשיו באותו לא שיתף פעולה ביתר חקירותיו וציין באופן גורף, כי אינו רוצה להשיב לשאלות שהופנו אליו. כך עשה גם בעימות שנערך בינו לבין המשיב 4. להתנהלות זו משקל ראיתי הפועל לחובתו והוא אף רלבנטי בעת בחינת עילת המעצר (בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9(18.2.2010)).

19. בנסיבות אלו, על אף החסר המסוים ברצף קשר העין, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב 2 הוא שברח מהזירה, לאחר כריזת השוטרים לטוויטה לעצור. בהמשך לדברים אלה, יש לקבוע כי משיב 2 הוא נהג בקטנוע שנלקח מבעליו זמן קצר קודם לכן, ללא רשותו, ומשכך, קיימת תשתית ראיתית לעבירת גניבת הרכב בנוגע אליו.

20. מצאתי קיומן של ראיות לכאורה גם למעורבות שלושת המשיבים הנוספים בגניבת הקטנוע השייך לש.נ. כפי שיפורט להלן, רכב הטוויטה נקשר באופן ברור גם לאירוע מושא האישום השני, כאשר עד ראיה שהבחין בגניבת הקטנוע, והתקשר למוקד 100, ציין מפורשות את מספר הרכב, וזאת כשעה לערך עובר למעצרו של המשיב 4. משיב 2 נצפה נוהג בקטנוע שנלווה לרכב, ונקשר ליתר המעורבים, בין היתר, על פי גרסת המשיב 4, כאמור לעיל. על פי דוחות הפעולה, נסעו הרכב והקטנוע זה לצד זה. ברכב נמצאו כלי פריצה. לכך יש להוסיף כי ממחקרי התקשורת שנערכו למכשירים שנקשרו למשיבים ונמצאו ברכב, קיים קשר טלפוני בין המשיבים 2 ו-3. מכל האמור לעיל, לא ניתן לקבל הטענה כי מדובר בצירוף מקרים, ומסקנה זו מתעצמת נוכח המסד הראיתי הנוגע לאישום השני.

גניבת הקטנוע מושא האישום השני

21. ט.ש, בעל הקטנוע מושא האישום השני מסר, כי ראה את הקטנוע טרם היעלמותו ביום 17.5.21 בשעה 13:00. לדבריו, על גניבתו למד מאדם אחר, תושב העיר.

22. עד הראיה, י.ס שמו, הבחין, לדבריו בשעה 14:20 לערך, בטוויטה, שמספרה 2280670 נוסעת באיטיות, ועושה "רונדלים". את הנהג תיאר כאדם גדול גוף יחסית וקרח, שלבש חולצה שחורה (תיאור ההולם את משיב 4 שנעצר זמן קצר לאחר מכן נוהג ברכב; העד אף זיהה את הכובע שנתפס ברכב ככזה שחבש האדם שישב על יד הנהג). בתיק קיים תמלול שיחה למוקד אדם של "אסף", שתכנה מתאים לגרסת י.ס, ובמכשיר האחרון עולה כי אכן התקשר למוקד 100.

23. מדוח צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה שנתפסו בזירת האירוע, נראית טוויטה לבנה, שהשוטר מציין כי ספרותיה הן 22-70-6xax (בהלימה למספר הטוויטה בה נעצרו המשיבים 1, 3 ו-4 ובה הבחין י.ס - 2280670) וכן נראים שני חשודים, אחד לבוש חולצה שחורה והשני - בהירה (בדומה לבגדים שלבשו משיבים 1-2, בהתאמה) ניגשים לקטנוע, כאשר החשוד הלובש חולצה לבנה רוכב על הקטנוע והשני - חוזר לחניון בו חנה רכב הטוויטה. הנהג לבש חולצה שחורה (כפי שלבש המשיב 4). י.ס זיהה בסרטון שהוצג לו ממצלמות האבטחה שברחוב אוסישקין את הרכב ואת הקטנוע.

24. לכך יש להוסיף כי משיב 4, הן בחקירותיו, הן לפני מדובר שהוכנס לתאו, קשר עצמו לאירועי הגניבות וכאמור, ליתר המעורבים. ראשית, משיב 4, עת נעצר, מסר, עוד בטרם הובא לתחנת המשטרה, לשוטר יחזקאל, כי הוא רוצה לספר לו כמה דברים, ושהוא יודע על עוד אנשים שמסתובבים ו-"גונבים כלי רכב". השוטר מסר לו כי הוא רשאי לשמור על זכות השתיקה, אך המשיב 4 אמר לו: "הכל טוב, אני אומר לך ואני אגיד גם לדוד (שמו של אחד השוטרים שהיה מעורב במעצר המשיבים, ש.ב.) אני סך הכל אוסף אותו מהשטחים ומביא אותו ואחרי זה מחזיר אותו כולה בשביל 250 ₪". כשהגיעו לתחנה, אמר המשיב 4 ליחזקאל כי יקרא לקצין, כי הוא יודע על עוד אנשים המסתובבים פה ושביליהם אמורים להגיע וציין: "אני כל פעם עושה את זה בשביל 500 ₪ הולך לוקח אותם ומתחלק עם בדיר (המשיב 3, ש.ב.), 250 כל אחד. לא שווה לי כבר" (מזכר מ/63).

25. משיב 4 אמר למדובר שהופעל במהלך החקירה, כי "תפסו אותנו על חם", וכי היו "שלושה ברכב", אחד מהם בן דודו (הכוונה למשיב 3) ואחד נוסף, על אופנוע הטי-מקס (הכוונה לקטנוע שנגנב מ-ש.נ.), עליו הוא לא סומך (ראו הודעה מסומנת 8). עוד מסר למדובר, לגבי משיבים 1 ו-2, שהם מקלקיליה ו"מומחים לאופנועים" (הודעה מסומנת 9).

26. אכן, כפי שטענה ההגנה, גרסת המדובר דלה ולא מצאתי בתיק תיעוד של השיח עם המשיב 4. עם זאת, מתוך קטעי הדברים שמסר, שנאמרו לעיל, עולה כי המשיב 4 קשר עצמו לא רק לענין הסעת השב"ח, אלא גם לעבירות הרכב, וזאת נוכח דבריו למדובר כי משיבים 1-2 "מומחים" לאופנועים ואמירותיו לשוטר יחזקאל כי הוא יודע על עוד אנשים שמסתובבים וגונבים כלי רכב. לא היה די באמירות אלה כשלעצמן, ואולם אליהן מצטרפת התשתית העובדתית הברורה, הנוגעות לשהותו ברכב, בסמוך לקטנוע שנגנב מ-ש.נ., רכב שנצפה בזירת אירוע גניבה אחר (מושא האישום השני), והכל כמפורט בהרחבה לעיל.

27. בכל הנוגע לעבירת הגניבה שיוחסה למשיבים באישום השני, כאמור, נטען כי הנסיבות מצביעות, לכל היותר, על עבירת שימוש ברכב ללא היתר, עבירה לפי סעיף 413 לחוק. אף כי מדובר בתשתית ראיתית שאינה מובהקת בנוגע לגניבה, כפי האישום הראשון, מסקנתי היא כי די בה לשם הצבעה על סיכוי סביר בהרשעת המשיבים גם באישום זה. ראשית, לא ניתן לנתק את הקשר בין שני האישומים, שהתרחשו באותו יום, ועל ידי אותם המעורבים, שפעלו בצוותא חדא על מנת להוביל קטנוע גנוב הרחק ממקום בו החנה אותו בעליו. שנית, הקטנוע, לאחר שהותנע על ידי המשיבים 1 ו-2, נלקח מהמקום הוחנה במקום אחר, סמוך אמנם, אך לא הושב למקומו, ולדבר השלכה של ממש בנוגע לכוונת המשיבים להשיבו לבעליו. שלישית, איש מהמעורבים לא מסר גרסה לפיה כל כוונתם היתה ליטול הקטנוע ולאחר מכן להשיבו.

28. קשה מאוד להניח כי החבורה, שפעלה במשותף, בסמיכות זמן ומקום, לגניבת קטנוע אחר, והגיעה במיוחד לאיזור בו הוחנה הקטנוע, מצוידת בכלי פריצה, התניעה את הקטנוע והעבירה אותו למקום אחר, פעלה שלא בכוונה לשללו שלילת קבע. ראן גם הוראות סעיף 413ב (ב) לחוק, ולפיהן: "הנוטל רכב ללא רשות מבעליו, והוא מעבירו למקום אחר או לאדם אחר בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו לבעליו, אף אם עשה כל אחד מאלה על-ידי אחר, דינו כדין גונב רכב". משכך, מצאתי כי המבקשת עמדה בנטל להצביע על סיכוי סביר להרשעה בעבירת הגניבה.

גרסאות המשיבים

29. על פניו, גרסאות המשיבים כוללות שקרים בנקודות משמעותיות, שנסתרו בראיות אובייקטיביות או בדברי יתר המעורבים, וחלקם שמרו על זכות השתיקה, על כך המשתמע מכך.

30. על גרסתו של המשיב 4 עמדנו, חלקית, לעיל. בהודעותיו מסר כי אינו קשור לעניין גניבת הרכבים, וכי המשיבים 1-2 עלו לרכבו, בו שהה גם המשיב 3, ביקשו להגיע להרצליה, כשבידיהם התיק ובו כלי הפריצה. לדבריו, ירדו למשך 20 דקות ואז שב המשיב 2. לדבריו, עשה טעות כשלא בדק את האישורים, והבין, רק לאחר שרכב המשטרה פגע בו

(כך לטענתו), כי רומה.

31. בין המשיב 4 למשיבים 1 ו-2 נערכו עימותים. כאשר עומת עם המשיב 2 טען המשיב 4 בניגוד לגרסתו הקודמת, כי אינו יודע האם המשיב 2 הוא זה שברח. משיב 2 לא ענה לשאלות במהלך העימות. כאשר עומת משיב 4 עם המשיב 1 מסר כי הסיעו מקלקיליה, יחד עם המשיב 2, כאשר בשלב מסוים ירדו וחזרו לרכב לאחר 20 דקות, וכי כלי הפריצה שהביאו המשיבים 1 ו-2 בתיק הם כלי עבודה רגילים. לשאלה כיצד ידע מה מכיל התיק ענה: "מה יכול להיות, אני כמעט כל יום מסיע שב"חים עם אישורים לעבודת בניין".

32. משיב 1 טען כי נכנס לישראל בעשר בבוקר, טען כי אינו מכיר את המשיב 2 והכחיש את הקשר למכשירים שנתפסו ברכב. לטענתו, לאחר שהיה בים, סימן "לרכב" ועלה עליו. המשיב 1 מסר כי אינו מכיר את המשיב 4 והכחיש מעורבות בגניבות. גרסתו כאמור סותרת את גרסת המשיב 4, שמסר כי השניים היו ברכב ולאחר המתנה של מספר דקות, חזר אליו המשיב 1, וכן את העולה מסרטוני האבטחה הנוגעים לאירוע מושא האישום השני.

33. משיב 2 מסר כי נכנס לישראל ביום מעצרו, "אחר הצהריים" ורק לאחר שהוטח בו כי שעת מעצרו היתה ב-15:00, מסר כי נכנס בערך ב-12:00-13:00. לדבריו, גם הוא רצה להגיע לים, אך הטרנזיט שהוביל אותו עצר לו במקום אחר. לדבריו, לא עלה על הטייטה. לאחר שהוצגה לו תמונת המשיב 3 מסר כי הוא מכיר אותו "מקלקיליה", שם ראה אותו פעמיים. את תמונת המשיב 1, עימו הכחיש הכרות עימו, זיהה, אך מסר כי אינם בקשר. בשלוש חקירותיו האחרונות נמנע מלהשיב לשאלות השוטרים. ממצאי החקירה מעלים כי התקיים שיח טלפוני בינו לבין המשיב 3 וכאמור, גרסתו נסתרת בדברי המשיב 4 וסרטון האבטחה.

34. משיב 3, לאחר שאישר כי הוא בן דודו של המשיב 4, וטען כי "יצא לטייל", לא השיב לאף מהשאלות שהופנו אליו בהודעתו, לרבות מטרות יציאתו, הקשר בינו לבין הממצאים ברכב והיכרותו עם המשיבים 1 ו-2.

מחקרי התקשורת

35. בעת מעצרו משיב 3 החזיק במכשיר הקשור למנוי 052-7294175. משיב 2 החזיק במכשיר הקשור למנוי 050-8637805. ברכב נתפסו שני מכשירים נוספים, אחד מהם קשור למנוי 055-9743999 והשני, בו לא אותר מספר מנוי, קשור למספרי IMEI שפורטו על גבו שנקשר למשיב 4 (מזכר מ/61; דוח תובנות מאת מפקח אלון לוריא).

36. המנוי המסתיים בספרות 999, שכאמור נמצא ברכב הטייטה, אוכן ביום 17.5.2021, בין היתר, בשעה 14:06 בדרום רמת השרון ובשעה 14:39 ברחוב אוסישקין ברמת השרון, כאשר עד הראיה הבחין בגניבה בסמוך לשעה 14:20. כן אותר, בין השעות 13:33 ל-14:00 בצומת הכפר הירוק ובהרצליה, כאשר הקטנוע נגנב, על פי לוח הזמנים שהתווה המתלונן, בין 13:00-14:00. זמנים אלה עשויים להתיישב עם המצאות המנוי בסמוך לאירועי גניבות הרכב. באותה נשימה יש להעיר כי (בניגוד לנעשה בדרך כלל) לא צורפו מפות המצביעות על המרחק בין אנטנות תחנות הממסר לבין מיקומי הקטנוע בעת גניבתו.

37. המנוי שנקשר למשיב 3 אוכן ברחוב סוקולוב 91 ברמת השרון בשעה 13:59 ובין 14:59-15:11 בדרך ירושלים בהרצליה כאשר הוא מבצע שיחות למנוי שנקשר למשיב 2 וכן למנוי 999. מספר הברזל שנקשר למשיב 4 אוכן בדרום רמת השרון בשעה 14:45 ובדרך ירושלים בהרצליה בשעה 15:07. גם מנתונים אלה, מעבר לקשר שהוכח בין המשיבים 3 ו-2, ניתן ללמוד על סמיכות מקום וזמן לאירועי הגניבות, אך האמור בהערתי בנוגע להעדר המפות רלבנטי גם לכאן.

38. אשר לעובדת היותם של המשיבים 1 ו-2 תושבי האיזור, בתיק החקירה מצויים המסמכים המעידים על כך שהשניים, בעת הרלבנטית, באישורים הנדרשים. משכך, קמה תשתית ראייתית לכאורית לעבירות על פי חוק הכניסה לישראל, בהן הואשמו. תשתית כאמור קמה גם בנוגע לעבירת המשיב 4 - לו יוחסה הסעתם בישראל, שמסר כי לא בדק את אישורי הכניסה של השניים. התמורה שנתנה נלמדת מדברי המשיב 4.

39. אשר לעובדה כי מדובר בכלי פריצה - בתיק חוות דעה לפיה העצמים שנתפסו ברכב הטיוטה: לום, פלג קצר ומברגים העשויים לשמש לשם פריצתם של כלי רכב וגניבתם (מסמך מ/73).

40. אשר להיזק לניידת - תצלומיה, לאחר ההתנגשות בה, מעלה נזק ממשי שנגרם לצידה הימני (תצלום מסומן מ/59). משכך, קמה תשתית ראייתית לכאורית, גם לעבירה זו בה הואשמו כל המשיבים.

41. איש מהמעורבים לא לקח אחריות על החזקת כלי הפריצה, אך הימצאותם ברכב (כאשר המשיב 2 נוהג בקטנוע הגנוב), בצירוף התשתית הראייתית הקושרת אותם לאירועי הגניבה מקימה תשתית ראייתית לפיה סיכוי סביר להרשעה בנוגע לכולם גם בנוגע לעבירה זו.

סיכום של דברים

42. משיב 2 נראה נמלט מהקטנוע שנגנב כשעתיים קודם לכן. יתר המשיבים שהו ברכב, שנסע לצידו של הקטנוע, ובו היו כלי פריצה. משיב 4 קשר בין כל ארבעת המשיבים לרכב ואת המשיב 2, בגרסתו הראשונה, אף לקטנוע מושא האישום הראשון. הרכב נצפה, כשעה לפני מעצר המשיבים, בזירת האירוע מושא האישום השני, ומהקשר הדברים והדברים ניתן לקבוע, באופן מספיק להליך שלפני, כי המשיבים 1 ו-2 ירדו ממנו, נגשו לקטנוע, משיב 2 נהג בו לעבר החניון, ומשיב 3 חזר לרכב, שאסף לאחר מכן את המשיב 2. קיימים קשרים טלפונים בין המשיבים 3 ו-2 על אף העדר קשר אישי נטען ביניהם, ובניגוד לגרסתם. חלק מהמשיבים שמרו על זכות השתיקה ולא מסרו הסבר להתנהלותם. הגרסאות שנמסרו - אינן נתמכות בחומר הראיות האובייקטיבי ועומדות בסתירה לדברי המשיב 4.

43. על אף האמור יש לציין כי תיק החקירה הגיע לעיוני כשחלקו בלתי מסומן ובו שורר אי-סדר רב. בתיק קיים דוח איתורן, שלא ברור לאיזה קטנוע מתייחס הוא (לגבי הטיוטה, קיים מזכר לפיו אין בנוגע אליה דוח איתורן). כאמור, המשיבים נחקרו בנוגע לאירועים נוספים, מעבר לשניים שנכללו בכתב האישום). מדוח זה עולה כי המנוע הופעל בשעה 14:37, כאשר הקטנוע הנוגע לאישום הראשון נגנב, כך על פי דברי המתלונן, בין 13:00-14:00 והקטנוע הנוסף - בערך בשעה 14:20. ככל שקיים מזכר הבהרה בנוגע למושא הדוח או בנוגע ללוח הזמנים - לא מצאתיו. עם זאת, בהינתן תפיסת הקטנוע הראשון לאחר השעה 15:00 ותיעוד האירוע השני, בצירוף גרסת י.ס, לא השתכנעתי כי יש מקום לגרוע ממשקל הראיות שכנגד המשיבים.

44. החלטתי זו עניינה קיומן של ראיות לכאורה. כפי שהוסכם, המשך הדיון בשאלת עילת המעצר וחלופתו יתקיים ביום 10.5.2021.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, בהעדר הצדדים.